

Arrest

nr. 198 528 van 25 januari 2018
in de zaak X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 14 juli 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 februari 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker verkreeg op 26 juli 2013 op de Belgische vertegenwoordiging in Yaoundé een visum 'type D' als buitenlandse student.

1.2. Verzoeker werd op 23 januari 2014 in het bezit gesteld van een A-kaart die geldig was tot 31 oktober 2014 en die op 6 februari 2015 werd verlengd tot 31 oktober 2015.

1.3. Verzoeker diende op 10 maart 2015 een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) trof op 19 maart 2015 een beslissing waarbij de in punt 1.3. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in zijn arrest van 2 oktober 2015 (RvV 2 oktober 2015, nr. 153 851).

1.5. Verzoeker diende op 28 april 2015 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 12 mei 2015 een beslissing waarbij de in punt 1.5. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 9 november 2016 (RvV 9 november 2016, nr. 177 443).

1.7. Verzoeker diende op 12 januari 2016 een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 23 mei 2016 een beslissing waarbij de in punt 1.7. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.9. Verzoeker diende op 18 november 2016 een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 20 februari 2017 een beslissing waarbij de in punt 1.9. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op 16 juni 2017 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.11.2016 bij onze diensten werd ingediend door :

D.(...) D.(...), N.(...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Kameroen

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 28.04.2015 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 18.11.2016 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 15.02.2017 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). Aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, is de aanvraag bijgevolg onontvankelijk.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van het redelijkheid- en van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker formuleert zijn grief als volgt:

“1. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet en wordt gesteld dat verzoekers’ aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is omdat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van deze aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een voorgaande aanvraag.

Door de gemachtigde wordt geduid dat op 28 april 2015 een eerdere aanvraag tot machtiging van verblijf werd ingediend om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd en dat de elementen die werden gevoegd bij de thans beoordeelde aanvraag tot machtiging reeds werden ingeroepen bij de vorige aanvraag.

2. De gemachtigde baseert zich derhalve op artikel 9ter, §3, 5° Vreemdelingenwet om de aanvraag van verzoeker onontvankelijk te verklaren.

Dit wetsartikel stelt als volgt: “§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk : [...] 5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan”.

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag, die overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd ingediend, voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

Het is dus derhalve de vraag of de ingeroepen elementen door verzoeker in zijn aanvraag tot machtiging van verblijf van 18 november 2016 reeds eerder werden beoordeeld, in casu n.a.v. de aanvraag tot machtiging van verblijf van 28 april 2015.

3. Verzoeker wijst erop dat in de aanvraag tot machtiging van verblijf van 18 november 2016 van verzoeker, expliciet werd aangehaald dat deze aanvraag verschillend is van de voorgaande aanvragen op basis van de bijgebrachte medische attesten. Er moet worden rekening gehouden met het geheel van bijgebrachte attesten, ook dewelke gevoegd zijn als bijlage bij het standaard medisch getuigschrift. Door verzoeker werd daarom benadrukt dat deze aanvraag niet als een loutere herhaling kan worden beschouwd van een eerder ingediende aanvraag, maar weldegelijk zelfstandig dient te worden beoordeeld (pagina 4-5 van de aanvraag).

De motivering hiertoe werd door verzoeker gegeven onder punt A.3, de ernst van de ziekte.

Door verzoeker werd een standaard medisch attest (stuk 2 bij de aanvraag), opgesteld door Dr. V. S., toegevoegd bij de aanvraag tot machtiging van verblijf. Dit standaard medisch attest werd opgesteld op 21 september 2016 en voorzien van de duidelijke identificatiegegevens van verzoeker. Dr. V. S. is orthopedisch chirurg gespecialiseerd in heup- en kniechirurgie met de nadruk op prothesechirurgie en arthroscopie van de heup. Het gaat derhalve om een standaard medisch attest opgesteld door een specialist op zijn vakgebied. De ernst van de aandoening van verzoeker is gedetailleerd weergegeven in het medisch attest. Verzoeker is onderhevig aan een aanslepend mechanisch pijnprobleem ter hoogte van beide liezen. Er is onder meer sprake van een vergevorderde bilaterale coxarthrose.

Door Dr. V. S. wordt daarnaast bevestigd welke medicatie verzoeker dient te nemen en dat op termijn een totale heupprothese noodzakelijk is (zie punt C van het standaard medisch getuigschrift). In het standaard medisch getuigschrift werd in het bijzonder gesteld dat een totale heupprothese noodzakelijk en onvermijdelijk is. In afwachting van deze noodzakelijke ingreep, dient verzoeker bilaterale infiltraties te ondergaan (op 30 september 2016 onderging verzoeker onder meer een chirurgische ingreep aan zijn heup – zie stuk 3 en 4 gevoegd bij de aanvraag). Deze bilaterale infiltraties zijn slechts tijdelijke middelen om het leven van verzoeker draaglijk te maken.

Deze elementen werden niet aangehaald door verzoeker in zijn aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 28 april 2015.

Deze elementen werden niet eerder ingeroepen door verzoeker.

Deze vaststelling is doorslaggevend, artikel 9ter, §3, 5° Vreemdelingenwet kan immers enkel rechtsgeldig worden ingeroepen indien de ingeroepen elementen bij de nieuwe aanvraag tot machtiging van verblijf reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet: “§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk : [...] 5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, §2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan”.

Aan deze wettelijke voorwaarde is niet voldaan, aangezien deze elementen in het standaard medisch attesten (met de aangehechte bijlagen) niet eerder werden ingeroepen.

De arts-adviseur verwijst in zijn advies kennelijk ook naar één van deze nieuwe elementen wanneer deze stelt dat er zich geen recente hospitalisaties hebben voorgedaan, maar wel een infiltratie. Hij beoordeelt dit nieuw element in zijn advies, waarbij de arts-adviseur schijnt te stellen dat dit geen andersluidend beeld over de ziekte van verzoeker aannemelijk maakt en of dit een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Het feit is echter wel dat er een beoordeling heeft plaatsgevonden en dat er derhalve sprake is van een nieuw te beoordelen element. Deze feitelijke vaststelling is onverzoenbaar met de wettelijke vereisten van artikel 9ter, §3, 5° Vreemdelingenwet.

De arts-adviseur beoordeelt ook kennelijk enkel maar de vraag of er zich “nieuwe diagnoses” aandienen, terwijl door verzoeker net gewezen werd op de noodzakelijke behandeling en complicaties van zijn ziekte in zijn aanvraag tot machtiging van verblijf: “Op het voorgelegde SMG d.d. 21/09/2016 & 15/11/2016 worden geen nieuwe diagnoses gesteld voor betrokkene, maar deze bevestigen alleen maar de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene”. Dit advies, waarop de gemachtigde zich volmondig steunt, beoordeelt dus niet alle elementen die door verzoeker werden aangehaald in zijn aanvraag tot machtiging van verblijf.

Omwille van deze redenen, dient een schending te worden vastgesteld van artikel 3 EVRM, artikel 9ter Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.”

3.2. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.4. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoeker geschonden geachte artikel 9ter van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag, en meer specifiek artikel 9ter, §3, 5°, van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

*“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :
(...)”*

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.”

3.6. Uit de gegevens van het administratief dossier kan worden opgemaakt dat verzoeker op 18 november 2016 een vierde aanvraag indiende om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Uit de standaard medische getuigschriften van 21 september 2016 en 15 november 2016, met enkele bijlagen, blijkt dat verzoeker zich baseerde op zijn bilaterale coxartrose (heupen) en ankylose (enkels).

3.7. De bestreden beslissing vermeldt een medisch advies van de arts-adviseur van 15 februari 2017, dat samen met de bestreden beslissing ter kennis van verzoeker werd gebracht. Dit advies, waarnaar uitdrukkelijk wordt verwezen in de bestreden beslissing, vormt de basis voor en maakt integraal deel uit van de motivering van de bestreden beslissing en bevat volgende overwegingen:

“D.(...) D.(...), N.(...) {R.R.: (...)}

Mannelijk

nationaliteit: Kameroen

geboren te (...) op (...)

U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 18.11.2016 en d.d. 28.04.2015 te vergelijken.

Betrokkene legt in zijn aanvraag d.d. 18/11/2016 een SMG voor opgesteld door Dr. V. S. op d.d. 21/9/2016, 15/11/2016 + bijlagen (30/9/2018,30/9/2016,15/11/2016).

Uit deze medische getuigschriften blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 28/04/2015.

Op het SMG (+bijlagen/aanvullingen) wordt namelijk vernield dat betrokkene, een 39-jarige man, lijdt aan bilaterale Coxartrose en ankylose van de enkels. Het betreft hier een aandoening die met momenten pijnlijk kan zijn, maar die geen gevaar inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene.

Verder waren er geen recente hospitalisaties in verband met deze aandoening, enkel een infiltratie.

Deze pathologie is identiek aan de reeds eerder ingeroepen diagnose.

Op het voorgelegde nieuwe SMG d.d. 21/09/2016 & 15/11/2016 worden geen nieuwe diagnoses gesteld voor betrokkene, maar deze bevestigen alleen maar de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.”

3.8. De arts-adviseur stelde vast dat de “*ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag (...) reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling*”, met name in de aanvraag van 28 april 2015, waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris de huidige aanvraag op grond van artikel 9ter, §3, 5°, van de vreemdelingenwet ongegrond diende te verklaren. Uit deze bepaling blijkt duidelijk dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet de latere aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard indien daarin dezelfde elementen worden ingeroepen als in de eerdere aanvraag. Dit houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris de beide aanvragen moet vergelijken om na te gaan of de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn. In dat geval dient hij de tweede aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren (RvS 20 oktober 2015, nr. 232.626). De Raad merkt op dat het onderzoek en de appreciatie van de door de vreemdelingen aangebrachte medische gegevens uitsluitend behoort tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer en het de Raad niet toekomt de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer te betwisten (RvS 15 januari 2014, nr. 10.218 (c)).

3.9. In zijn middel betoogt verzoeker dat zijn aanvraag van 18 november 2016 verschillend is van deze van 28 april 2015 omdat thans “*in het bijzonder (wordt) gesteld dat een totale heupprothese noodzakelijk en onvermijdelijk is*” en dat hij ondertussen “*bilaterale infiltraties*” onderging, hetgeen volgens hem “*(...) slechts tijdelijke middelen (zijn) om het leven van verzoeker draaglijk te maken*”. Omdat deze elementen niet eerder werden ingeroepen, werd volgens verzoeker ten onrechte toepassing gemaakt van artikel 9ter, §3, 5°, van de vreemdelingenwet.

3.10. Blijkens de gegevens van het administratief dossier baseerde verzoeker zich in het kader van zijn eerdere aanvraag van 28 april 2015 eveneens op bilaterale coxartrose en ankylose van de enkels, zoals vermeld in de standaard medische getuigschriften van 27 februari 2015 en 14 april 2015 en de bijlagen.

De arts-adviseur ging bijgevolg geenszins kennelijk onredelijk te werk door te concluderen dat de huidige pathologie identiek is aan de reeds eerder ingeroepen diagnose. Verzoekers betoog, dat de aanvraag van 18 november 2016 'verschillend' is en dat hij dit uitdrukkelijk heeft aangegeven, betekent niet dat deze latere aanvraag automatisch ontvankelijk zou moeten worden verklaard. Verzoeker dient aannemelijk te maken dat er thans sprake is van "*ingeroepen medische elementen*" die nog niet eerder werden beoordeeld. De ingeroepen medische elementen dienen luidens artikel 9ter, §1, vijfde lid, van de vreemdelingenwet betrekking te hebben op "*het in het eerste lid vermelde risico, (op) de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en/of (op) de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en/of de noodzakelijk geachte behandeling*". Verzoeker meent dat een totale heupprothese noodzakelijk en onvermijdelijk is, terwijl uit de loutere vermelding in het standaard medisch getuigschrift: "*op termijn bilat totale heupprothese*" niet kan worden afgeleid dat deze behandeling 'noodzakelijk en onvermijdelijk' zou zijn of concreet gepland zou zijn. In zijn middel geeft verzoeker zelf aan dat de "*bilaterale infiltraties*" "*(...) slechts tijdelijke middelen (zijn) om het leven van verzoeker draaglijk te maken*", zodat de arts-adviseur terecht stelde dat er "*geen recente hospitalisaties in verband met deze aandoening (waren), enkel een infiltratie*". De Raad wijst voorts op het eerdere medisch advies van 11 mei 2015, waarin wordt gesteld dat verzoekers orthopedische problematiek, met of zonder behandeling, geen gevaar inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van verzoeker en dat er geen risico bestaat voor een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate medische zorgen zouden zijn in het land van herkomst. Verzoeker toont niet aan dat hij in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf van 18 november 2016 elementen heeft ingeroepen die zouden nopen tot een andere beoordeling van zijn aandoening.

3.11. Waar verzoeker *in fine* een schending van artikel 3 van het EVRM meent vast te stellen, merkt de Raad op dat de beslissing tot weigering van regularisatie geen verwijderingsmaatregel inhoudt, waardoor deze schending niet dienstig kan worden ingeroepen (RvS 21 oktober 2005, nr. 150.528).

3.12. Er werd geen schending van artikel 3 van het EVRM, noch van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat bepaalde elementen niet of niet afdoende zouden zijn onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de materiële motiveringsplicht of van het redelijkheids- of het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is, voor zover de erin opgenomen schendingen dienstig werden aangevoerd, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende januari tweeduizend achttien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN